

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СВИТ БЮЙ 18

СОФИЯ, 1 – 15 ОКТОМВРИ 2006 г.

ЦЕНА 0,60 лв.

e-mail: xunpress@diverb.net

В РУСИЯ ОТДАДОХА ПОЧИТ НА СВ. КИПРИАН

стр. 3

ПРИКАЗКАТА НАРЕЧЕНА „РИЛСКИ МАНАСТИР“

стр. 4-5

БЪЛГАРИ, СВЕТЛЕСТАВАЛИ И СЛУЖИЛИ В РУСИЯ

стр. 6

1060 години

УСЪЩЕНИЕ НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

„Усещане на св. Йоан Рилски“.

Степите от главния манастирски храм на Рилския манастир

† Смоленски епископ НЕСТОР

История за живота и първите чудеса на св. Иван Рилски са житията му. В неговото Народно (Бенемисно) житие, рилска редакция с текст от XIV в. Усещението на св. Иван Рилски четем следното: „Дойде Йоан Богослов и каза на свещени: „Притен съм от Бога! Ти вълства радост. Радай се, служиделце! Господ! Притогви ти се ивещел...“ И Пребодниот наш отен Йоан густиниожител почвна а 18 ден на месец август... По ехско по парса заповед метелното тило на свети Иван беше пренесено в Среден град български, и там му се изидица храм...“ Житиесиделце те свободана годнина на св. Ивановата комшна. Любително е да се отбележи, че само в това житие на Рилския свещед са отбелязани девет и месецът на неговото усещане.

В Скицидовото житие на св. Иван Рилски, написаното от византийския савоиник Георги Скицида (XII в.), дошло до нас в превиси от XIV-XV в., за смъртта на св. Иван Рилски четем: „Пребодниот отен Йоан, без да изпостави обикновеното си издържане, почвна достигнал до 70 години. Усещението му със сълти умика нолете на пребодниот, обиха свещеното му тало, полжоиха го в дървен ковчег и го погребоба.“

В Нървото Проложно житие на св. Иван Рилски, съставено от неизвестен автор през XIII-XIV век, известно по превиси от XIV в., за смъртта на св. Иван четем: „И като достигна до дълбока старост, с мир си отиде от този свет, получивайки вече благославие... След известно време св. Иван се яви на учениците си и им заповяда да пренесат нетлените му мощи в град Сред

и ги положат в църквата „Свети Лука“.

В житието на св. Иван Рилски, съставено от св. патриарх Евтимий Търновски, среднаме следното известие за кончината на св. Иван: „Господи, а воните гряде предавам духа си! И предаде духа си на Бога, като живя навън около 70 години.“

Година наред руският Мазурински летописец събрал аз рилските манастири и старинни църкви хроники и летописни белжежи. Той поведла и на една древна българска хроника, в която поведла за свещеното летописно известие за годината на св. Ивановата смърт: „В лето 645 от сътвореното на света се престава Пребодниот наш отен Йоан Рилски.“ (ЦПР, т. XXXI, Мазуринский летописец, Москва, 1968, с. 39; Смоленский епископ Нестор. В кой ден, в кой месец и в коя година е починал св. Иван Рилски. Сборник „Светогорска почивка Зограф“, т. III, София, 1999, с. 66-71; Кога е починал светец Иван Рилски, Духовна култура 2003, кн. 8, с. 145-14; Н. Чапал, Рилски, История с древнишките артемети до конца XX века, Курск, 2006, с. 47 и с.а.) Това летописно известие рилски историк Николай Николаевич Чапал свързва с донесените рилски кнати от манастир-белжежи из българския Рилски манастир, записани се по десина брва на руската рилска Санта. По-късно с являждането на книгочешането в Русия (1563 г.) в редица печатни жития на св. Иван Рилски редом с датата 18 август срещаме вече и годината – 946 г. по летоброеното от Рождество Христово.

По житието повестта и летописна известията

Благословено начало на учебната година в СУ

Тази есен новата учебна година в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ започна на 2 октомври. По този повод с благословеното на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийският митрополит Максим и по покана на деканско ръководство в академичния параклис на Богословския факултет беше отслужена тържествена архиерейска служба. Литургия от Негово Провещанство Звевоско епископ Николай, анкиан на Софийския митрополит. В съслужението взеха участие: протосингелът на Софийската митрополия архимандрит Йозан, ефмриет на академичния параклис свещ. Климент Харизанов, свещ. Николай Цурев, докторант във факултета, и свещенослужители от София, завършили този факултет. Богослужението въз участват първоначално хор към Богословския факултет.

След св. Литургията беше отслужено ивещане за учяване и благословение на преподавателите и студентите през новата учебна година.

Звевоският епископ Николай се обърна към присъстващите с издиданото слово, в което им припомни високата отговорност на българските учяване в този век и този свет, както и за нуждата на светата ни Цър-

ква от добри и високообразовани богослови, пастори и учители, които да благославят и правдата, мира и доброто със слово и на дело, да бъдат светлина в мрака на бездуховността.

Епископът превоздаде архимандритското благословение на Негово Светейшество Българския патриарх Максим към всички преподаватели и студенти по повод откриването на новата учебна година и им пожела направил в изучаването на богословската наука за слава на Бога и за благодата на Църквата и народа ни.

Отговор деканът на Богословския факултет доц. д-р Емилия Трайчева поздравя всички присъстващи и призова студентите за усърдие в научно-то им поизище и за благодарното им израстване във вярата, за да бъдат верни следовници на своя небесен покровител св. Климент Охридски.

На тържественото събитие присъстваха ректорът на Софийския университет проф. Йозан Бозичев, директорът на Дирекция „Верноизповяданик“ към МС проф. Иван Ж. Димитров, професори, преподаватели, студенти и гости.

След това архимандрит преподавателите и студентите се отидваха към аудалата на Софийския университет, където тържественото продължи.

ХРОНИКА

Обновен бе параклиът на Ловешкия замбор

На 12 септември беше обновен параклиът на Ловешкия замбор, посветен на "Св. св. Георги Победоносци". През 1996 г. в Ловешкия замбор в пръв път е успял православен параклис да обградява на лишените от свобода. Първоначално той се намирал извън коридора на затвора и достъп до него бил доста затруднен. От една година на сам параклиът се намира в пригода за целта място на последния етаж на затвора.

Освен редовно богослужение, в параклиса се водят вероучителни беседи в суровите. Големи е правото на личните срещи със свещеника, пред които лишени-

от свобода разкриват онеми свои нужди и болки, които не могат да разкрият другини, защото са лишени от всички видове чинове и трети, необходими за воденето на нормален християнски живот.

Преустройството на параклиса бе извършено изцяло от управата на затвора в Ловеч начело с неговия началник г-н Марин Каленски, а оборудването му с бо-

гослужения съзидани и отслаби беше направено от Дирекция "Охрана на територията и излизаните" потребностите на лишените от свобода" към Министерството на правосъдието на неговия директор г-н Васил Барков и началника на одаза "Вероизповедания" – г-н Костадин Шарков.

Графиката на посетите в параклиса е изцяло денонощна от свобода.

Ловчанският митрополит Гаврил осети новия параклис и похвалише на св. св. вмчк. Георги, като пожела на лишените от свобода да достигнат до своята свобода, а вдовиците да не изслушават сив в думите Господни.

Възкресението на болничния храм

Тържествена литургия след обновението на болничния храм „Св. Василий Велики“ отслужва руският свещеник Добромир Димитров и Стефан Стефанов на 23 септември. На правничното събиране в прилежания храм присъства Русенският митрополит Неофит и Иерархическият събуди за нов живот, каза отец Добромир, който ще служи в „Св. Василий Велики“ и от няколко години обгръща болните, които посещават параклиса „Св. Козма и Димиан“, разположен в пощата на гр. Мирно Више, директор на МБАЛ – Русе, икона на

св. св. Богородица. Доктор Вичев е главният инициатор, помага за осъществяването на това дело. Благодарение на него са набрани над 100 000 лева за съставянето на ремонт на църквата.

Болничният храм става символ на възкресението, защото е възкресил събуди за нов живот, каза отец Добромир, който ще служи в „Св. Василий Велики“ и от няколко години обгръща болните, които посещават параклиса „Св. Козма и Димиан“, разположен в пощата на гр. Мирно Више, директор на МБАЛ – Русе, икона на

св. св. Богородица. Доктор Вичев е главният инициатор, помага за осъществяването на това дело. Благодарение на него са набрани над 100 000 лева за съставянето на ремонт на църквата. Болничният храм става символ на възкресението, защото е възкресил събуди за нов живот, каза отец Добромир, който ще служи в „Св. Василий Велики“ и от няколко години обгръща болните, които посещават параклиса „Св. Козма и Димиан“, разположен в пощата на гр. Мирно Више, директор на МБАЛ – Русе, икона на

Среща-диалог „Църква, семейство, общество“ в Русе

От 22 до 24 септември с благословението на Русенския митрополит Неофит в Русе се провежда среща-диалог на тема „Църква, семейство, общество“, продуцирана от необходимостта за диалог между Църквата и обществото по повод проблемите на свършеното семейство.

Форматът се организира със съдействието на

фондация „Покров Богородичен“ и Община Русе.

Весталнически доклад на Иерархията ексикоп Порфирий става повод за дискусию между вероучител Епископ Порфирий говори за ценността на семейния живот в израстването в любовта между съпрузите като път към спасение. Той поговори за семейството като най-голям храм на обществото.

нието в брака, а ефекта от семейните разпори върху децата сраши в операция на съдието без уюлка.

„Цетта на брака е любовта – двамата да станат едно, а това с най-голямото откровение в чл. 16 от Конституцията на нашата държава.“ каза ексикоп Порфирий. За среща-диалог дойдоха болни и здрави от цялата страна.

общата българска светица – манастира „Св. Пантелеймон“ в гр. Велики Преслав – наследствено на днешна едноименен манастир от IX век.

Призив за наобране на срещата

Варненската и Великорецката св. Митрополит обявява кампания за наобране на срещата за възстановяването на манастира „Св. Пантелеймон“ в гр. Велики Преслав.

Манастирът е състроен през 1940 г., през 1950 г. е преустроен като почивна станция, а през 1996 г. е деактивиран и ставя под закрила на община Велики Преслав. Свещата Митрополита се обира с епископ въз-

гарската общественост и всички християни за подкрепа чрез дарения на финансови средства и материална помощ под всякакъв вид, за възстановяване на

Набавителни сметки
а лова: Банка ДСК ЕАД, кнот 0324 Варна;
IBAN BG682SA93000012650697; BIC кода – STSABG67.
За манастира „Св. Пантелеймон“ – Велики Преслав.
а лова: Банка ДСК ЕАД, кнот 0324 Варна;
IBAN BG682SA93000012650697; BIC кода – STSABG67.
За манастира „Св. Пантелеймон“ – Велики Преслав.

✚ IN MEMORIAM

На 17 август постои негово име. Иван Калинов от гр. Кубрат. Бог да го прости! По време на неговото мисие болшевиките доулавят и убиват от да има събрание до отпавката морално и материално. След събитията му съпругата и детето му видя отпавката бе никаква опора и името си обидно за полюжи със събратията на социалния и лиричното на БИТ. Съпругата на свещеника ГИЯ Петрова Калинова сподели, че се оше претиснат запис и писма на икото на о. Иван и Кубрат, но от пощата за връщане, ний като изключи и пощата на иво. ний като пощата да се адресират до нека.

Чий е храмът на Земекския манастир

Близко стотина поклонници от София се присъединиха към местните християни, дошли да почетат храмования празник на съществува манастир в България, имащ за покровител св. асета и свещеник Йосиф Боголюбов.

В деня, когато се състояло благословеното на асетоа. 26 септември, изрече създателите пречеи от страна на служители на Националния исторически музей Знепославски епископ Николай отслужил в манастирския храм св. Лигургия. В съслужението участват прогоненият арзамангит Иван, арменският наместник в Радзим ик. Иван Платочарски и манастирският архидякон от София.

Манастирският храм е основан през XI в., откогато датира манастирският храм и някои от изключително ценните му стенописи. При падането на България под турско робство манастирът изгубвава. Възстановен е през XIX в. От 1960 г. богослужението в храма са наследствено претованено. С протокот от 3 февруари 1971 г. той е обявен за паметник на културата от национално значение.

На храмования празник през 2004 г. анкарният епископ Николай отслужва там св. Лигургия за първи път след дългогодишно прекъсване. До днес храмът няма статут на действащ, което дава основание на уредниците и на местни общински служители да възпрепятстват извършването на

богослужения в него.

В своето слово за празника архиепископ припомни също много думи, които преди повече от три века Бог е сторил с ангелите си в гр. Земек, чийто дже измислили от неизпълнима болест. По внушението на св. Богородица опечаленят народ се събрал на молитва в светата обител, принасяйки жертвоприношение, и от този момент бедствието се прекратило.

В имената на това събитие и на днес на Средината Господня католически храм се събрал в манастира с козлава.

Проектантият епископ Николай призова пришестваните там служители на НИМ, които са жалели на гр. Земек, да не забравят за това събитие, а да имат страх Божий и да не създават пречеи за извършването на богослужения в храма, който е дом Господен.

Пог покровта на Божията Майка

Правникът на Богородичен покров св. св. вмчк. Георги и св. св. вмчк. Георги от Симеоков, околината и спарията в едноименен днешния манастир в града, за да измолват защитничеството и закрилата на Божията Майка.

С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим правничата света Лигургия в Правничния храм бе отслужена от Негово Провосветенство Знепославски епископ Николай. В съслужението участват високопочетените арзамангит Йоан, протосиак на Софийския манастир, арменският наместник на Симеоковска духовна околина ик. Петър Стоименов, синои и стилион съслужници.

Архиепископ се обира към изпълняването

те храма богослужение със слово за празника, а което първо в днешна история на България да прибягваме към покровта на Майката Божия, която е била застъпница пред престола на нашия Господ Исус Христос.

Правникът бе почетен от гостите на Симеоков и г-н Ангел Николов, арменският наместник в манастира владя, депутат, общественик.

Небавно стечение на богомолен народ отбеляза Ресловският манастир „Покров Богородичен“, 5 км юг от гр. Луница. Там служица монаси от Русенската обител „Св. Иван Рилски“ начело с архимандрит Методий, арменският наместник на Симеоковска духовна околина ик. Петър Стоименов, синои и стилион съслужници.

На 1 октомври, храмования празник на ступоличата Лигургия „Покров Богородичен“, след с. Лигургия тържествено бе отслужена уюбна година в Правничния център към храма. На молбението, открива от о. Живко Лозанов, присъстваха учителите на центъра, курятели, родители, епархиални служители и Правничния център в курсовете и тематите преподаватели успешна работа за селна Божия и лично спасение.

В Епархиалния център се организира

курсове за деца, младежи и възрастни. Има занимания за възпитанието от домовете за сираци в София.

Храмованият празник събра много богомолци в „Покров Богородичен“. В навечерието на празника по традиция в храма бе отслужено всенноно бдениие, в което участваха много богомолци.

Църковно-просветната програма на Епархиалния център към храм „Покров Богородичен“ – на стр. 7.

Великотърновският университет ще има православен храм

На 2 октомври при откритието на архитектурния ансамбъл на Великотърновския университет „Св. Кирил и Методий“ в първо място беше направена парна копка на православен храм „Св. Патриарх Евтимий“. Очаква се първата да бъде осветена в Правничния център край на 2007 година. Това ще бъде първият храм в български университет, който ще бъде изграден в Правничния център на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране.

Архитект Теофил Теофилов е проек-

тант на архитектурната част, а конструкторската част на храма е дело на проектантско бюро НИКЕЛ – инж. Николай Николов, инж. Веселин Стоилов и инж. Иван Иванев.

Сградата ще представлява кристалообразен храм. Храмованият празник събра много богомолци в „Покров Богородичен“. В навечерието на празника по традиция в храма бе отслужено всенноно бдениие, в което участваха много богомолци.

600 години от Успението на св. Киприан Московски

ЮБИЛЕЙ

Тържествата, посветени на годиннината от успението на св. Киприан (1330-1406), са проведени от 28 септември до 1 октомври в Москва.

В тях взе участие и делегация на Българската православна църква. В нея бяха включени трима митрополити: Варненски и Великопреславски Кирил, Великоцърковен Григорий, и Ловчанският Гавриил и видните наши учени проф. д-н Асияна Джурова, проф. д-н Невана Дончева-Панайотова. В богослужението в Москва взе участие и престоен член на хора на патриаршеската катедрала „Св. Ал. Невски“ в София.

нат Сретенският манастир.

В съвременния свят, в който уважението към историческите и културни традиции на народите придобива все по-голямо значение за укрепването на човешката цивилизация, примерът на св. Киприан като архимандрит, мъдр политически деец, изкусен дипломат и учен е особено поучителен за нас.

В своите доклади участниците в конференцията подчертаха ролята на митрополит Киприан в историята на Руската православна църква, във формирането на държавата Русия, принос му за единството на славянските народи.

В РУСИЯ ОТДАВАМ ПОЧИТ НА СВ. КИПРИАН

Работата с почитание на светеца

На 29 септември в храма на Българското поздравие в Москва Великоцърковен митрополит Григорий отслужи св. Литургия.

На 30 септември в московски Сретенски манастир, основан от митрополит Киприан, са проведени международна научно-богословска конференция, посветена на руския митрополит с български произход. Участие в нея взеха архирерите от Българската православна църква: Варненски и Великопреславски митрополит Кирил, Великоцърковен митрополит Григорий, Ловчански митрополит Гавриил; от Руската православна църква: Броннически епископ Амвросий, архим. Тихон, заместник на Сретен-

ският архимандрит Тихон и делегация на Българската православна църква на научно и духовно сътрудничество между църквите и светски ученици от двете православни страни в изследване наследството на св. Киприан.

Вечера след конференцията в московския Сретенски манастир бe отслужено всенощно бдение.

На 1 октомври Светейшият Руски патриарх Алексий II отслужи св. Литургия в Патриаршеската Успенска катедрала на Московския Кремъл, където от 1472 година се съхраняват мощите на св. Киприан.

В съслужение участваха Верар от Руската и от Българската православна църква: Мински и Слушки митрополит Филарет, патриаршески епископ за Бело-русия, Синодски епископ Астивагор (Константинополска патриаршия), Крутички и Коломенски митрополит Ювеналий, Варненски и Великопреславски Кирил, Смоленски и Калининградски Кирил, председател на Отдела за международните църковни връзки на Московската патриаршия, Великоцърковен Григорий, Ловчански Гавриил, Мекогайски и Лаврентийски Николай (Еладска църква), архиепископите Истрински Арсений и Тоболски и Тюменски Димитрий, епископ Грозненски Павлукратий.

В богослужението взеха участие архим. Ефрем, настоятел на Ватопедския манастир на Света Гора, и епископозаместител на Константинополската, Руската, Българската и Еладската православни църкви.

На службата престава делегация на Римокатолическата църква, оглавена от архиепископа на Милано кардинал Двиониджи Тетамини.

Сред богомолците бяха пълномощният представител на преселената на Русия за Правилската федерална служба в К. Волков, извънреден и пълномощен посланик на Р. България и Руската федерация Пламен Грозданов и служители на посолството, членове на българската делегация проф. Н. Дончева-Панайотова и проф. А. Джурова и участниците в конференцията.

Митрополит Кирил поздравя на Руския патриарх Алексий II икона на св. Богоприица в дар от Българската православна църква

ския манастир, архим. Макарий, проф. в Московската духовна академия, проф. д-н Григорий Прандолов, проф. И. И. Калитанов, ученици от Българския проф. д-н Асияна Джурова, проф. д-н Невана Дончева-Панайотова, художникът А. Артемев, служители на посолството на Р. България, представители на духовните учебни заведения, на научни и културно-обществени организации.

Конференцията бe открита с молбен в храма на светеца Алтис. След това бяха прочетени приветствията от Руския патриарх Алексий II и Българския патриарх Максим. В своето приветствие към участниците в международната конференция Светейшият Московски и на цяла Русия патриарх Алексий II акцентира на ролята на светеца за възраждането на Русия в трудния за нея период от края на XIV и началото на XV век.

В приветствието се казва още: „Като силни защитник на Православие, св. Киприан обединява в своята дейност стремежите на залавящите все Константиновото и духовната практика на ислама, както и културното наследство на Балканските страни, уникалното своеобразие на Русия. В историята на РПЦ името на св. Киприан се свързва и с преселението на Владимирската икона на Божията Майка от гр. Владимир в Москва. През 1395 г. при нападението на жестокия и неповабен Тамардан, новоявел на много авгазски мени, застъпничеството на Небесната ширца спасява Русия от разорение. На място, където иконата била посрещната от московциан, бил издиг-

Снимки от богослужението в Успенската катедрала на Московския Кремъл, където се почитат мощите на св. Киприан.

Фотографирано е от сайта Църковна.ру

Богослужението посветено напълна хора на московския Сретенски манастир и корта на Патриаршеския строителски храм-ниметик „Св. Александър Невски“ в София и хор „Майстора на пещевското изкуство“ от Гърция.

След св. Литургия патриарх Алексий II изпрати молитвен при работата с мощите на св. Киприан. В края на службата той произнесе първостветелско слово. А от името на българската делегация приветствие поднесе митрополит Кирил.

Подобряв репортаж от събитието очаквател в следващия брой. ЦВ

Българска църковна община в Германия с нов иконостас

Храмът на Българската православна църковна община в гр. Пасау, Германия, има вече иконостас. Идеята за неговото изработване възниква преди по-малко от година. Иконостас са дело на младия български художник Владимир Матов.

Нашият свещеник в Пасау о. Виктор Импервалов и иконографът митрида часове преди изработване празник – деня на св. Анна, 25 юли – подготвени в Мюнхен изкостват за параклиса „Ламберт-капеле“ при катедралния храм в Пасау. Параклисът е предвместен на общината за ползване от епископа на гр. Пасау В. Шрам. Там заедно с български гвард. сарби и православни от други митрополити.

Всекидневни десетки турнисти се възхищат и фотографират иконостаса, дело на нашия художник.

Българската православна църковна община „Св. Анна“ е единственият православна общност в Пасау и околността. В този смисъл направата на иконостаса е единственото по рода си събитие, предвместено достойнство и достояние на православни в тази част на Германия.

Продължение от стр. 17

Около 1892 г. началника на общината става монахиня Клеопатра (Ангелия Понцова) и сестрите в общината достигнали до 118. Тъй като статутът не бил на манастир, въпреки неформално дейността на общината била такава, на 30 април [31 май 1901 г.] с императорски указ била учредена православна женска манастир. По това време в манастира било устроено еднопосочно училище за 45 момчета.

До 1934 г. в Киев бил закрити 67 общини от православната култ., в това число и на манастира „Възнесение Богородично“. През юли 1941 г. в окупирания Киев били открити няколко православни манастира, в това число и Възнесения, в който имало 34 населили. Създа войната манастир поема шестфедо над военен хоспитал, като перални и събирани на дарения за фронта. В началото на 60-те години общо са обитавали закрити. През 1992 г. общината била възстановена като мъжка и изгнана става архимандрит Дамян. На 8/21 август 1996 г. мощите на монахиня Димитра били пренесени от „Възнесието гробница и възврати в предпощах крмата. На 23 ноември (6 декември) 1996 г. с указ на Св. Синод на Украинската православна църква бил открит Свето-Възнесиенски мъжки манастир. Сега има 8 населили. През юли 2006 г. монахиня Матрона е канонизирана от Св. Синод на автономната Украинска православна църква в Русия. През юли 2006 г. в Киев е погребана

Погни по същото време в Киев се погребвала

архимандрит Хрисант-Христо Дойчинов

(1800 – 19.4.1871), от Самков, като чиновник в Цариградската патриаршия (1840-1847) става йеромонах и архимандрит. Става игумен на градския свинарски манастир „Св. Екзехиана“ (1847-1858) в Киев, а Подол, основан от пребилявците там гърци (1748 г.). Подпомага българските ученици и студенти в Киев, първият кмет на училището за него и бил убит. Освещена църковна „Св. Николка“ в Самков и „Св. Край“ в София. От 1864-1866 г. управлявал Самковската епархия.

Свещник Харалампий Захарев

роден в гр. Берковица, детство и юношество прекарва в Пловдив, колкото учи в мъжката гимназия до 1900 г. После достъпа в Тарновския български гр. Самковския, който завършва през 1906 г. Ръководен за доктор на 303.9190 от Тарновския и Самковския епископ епископ, а през декември 1911 г. – за свещник от Тарновския епископ Теофан. Шестнадесет години служи като свещеник в Русия. От 27.8.1918 г. е настоятел на Българската става свещеник в гр. Славия до 25.05.1930 г. От октомври 1931 г. до 27.02.1953 г. служи в кв. „Аспарухов“, гр. Варна, и се пенсионира. Като пенсионер от 1955 г. до 1958 г. служи в с. Черново, Варненско. През 1960 г. е произведен в чин протодякон. Починал на 11.02.1961 г. и е погребан в кв. „Аспарухов“.

Други българи, служили в Русия са пресвиитите, живели в Бесарабия, Молдова и други наслени места в Русия.

Най-защедливият от тях, станал родоначалник на големия и с протодякон Заварий Кирилов Чакър (1785-1830), пресвиит от Шаба, Варненско. Семейственодостойният новият приел свещенически сан през 1802 г. и скоро бил отменен от царския правителство, като царско-руското духовенство с награди с брояния черкв. носел на Владимирската легиа, за война срещу Наполеон 1812 г. През 1819 г. той организира преселването на жителите от с. Чадър в Буважката стен, като става основател на Чадър-Лузга. Оне с протодякон правителство, като царско-руското градска управа, в която открял след от първене училища в Бесарабия. Окончателно е завършен през 1825 г., малко, от кирчия и дървен материал. По-късно е издран и заменен с камък, разрушен след събитията от 1917 година. Възстановен е през 2005 година.

Синът му свещеник **Грегорий Чакър** (1814-1873) от Чадър-Лузга е бил протодякон в Акерманския епископ. Братята му Захар и Николов били извънцарски свещеници. Неговият син е протодякон Димитър Г. Соричев Чакър (1839-1916), завършил Кишиневската духовна семинария (1874-1878). Той с учил заедно с друг 14 българи.

Големия дейност меките дагузите развива

Михаил Чакър Кирилов

на Михаил от Чадър-Лузга, Бесарски епископ, който се обучава в Кишиневската духовна семинария (1875-1878), преподавал в Кишиневското духовно училище. Бил изгнан за протодякон в Русия, а след това в Кишиневската духовна консистория. Днес духовническият му портрет е асаня на гр. Комрат след най-защедливите гагаузи за независимата автономна република Гагаузия в Молдова.

Протодякон **Иван Иванов** син на дякона Яков от с. Комрат, Бесарски епископ. Завършил Киевската

↑ ВАРНЕНСКИ И ВЕЛИКОПРЕСЛАВСКИ МИТРОПОЛИТ КИРИЛ

БЪЛГАРИ, СВЕТИТЕСКИ И СЛУЖИМИ В РУСИЯ

духовна академия и преподавал в Единецкото духовно училище. Бил благочинен на първия окръг на Бесарския епископ, служил в Одеса, Херсон, бил избран за настоятел на първоин-свирийските школи.

Свещеник **Василий Максакон** син на дякв Димитрий от с. Кокаки, Бесарски епископ, служил в Херсонската епархия.

Тетовър **Чакър** син на Михаил от с. Чадър-Лузга, Бесарски епископ, бил свещеник в Имамал, като инспектор първоин-свирийските училища на земя.

Иван Кочев син на Николай от с. Джелата, Бесарски епископ, завършил Киевската духовна семинария, служил като пастор в Кишиневското духовно училище. Мнзина са свещеници, служили за разпространяването на Християна свещена сред българите-преселници.

Друг българи, възможя на българите-преселници, роден в Ташиурт, Бесарабия, е

ПЪРВИ

ЗА ДА ОСТАНЕМ ПРАВОСЛАВНИ БЪЛГАРИ

Едно подбългарско градче завинаги е създало незабравимият пример за български свещец преп. Паисий. В Хилендарската кондака е отбелязано: „1761, декември, 11 ден. Пак прие се попомания и госта и епигроти Паисий йеромонах от село Златица и оставаш гроя (а) 800 асри.“

Сред буюките въхра на Балкана и борюва лес на Средна гора осе носе пробуюва зюна на предпощах йеромонах: „Българино, не се мамя, знай свой род и език и се учи на свой език.“

прикрит поборбител – нашето безразличие към вяр, род и език. И сега ние си помисляме и госта и епигроти Паисий йеромонах от село Златица и оставаш гроя (а) 800 асри да се нарекат български българи.

За да не бъдем такива, още повече такива, през 2003 година със своите ученици, изучаващи вероучение в ОУ „Отец Паисий“ – гр. Златица и ОУ „Тодор Г. Влайков“ – гр. Хризов, подготвих инициативата всички духовни средциша на образованието и културата, които носят името на първопървождач Паисий, да се проучват според негова учена канонизация, а именно – „Св. Паисий Хилендарски“.

С дат на Св. Синод на Българската православна църква (прогок №14 от тържественото заседание на 26 юни [13 юни] от. ст. 1962 г.) е будителът Паисий е канонизиран защето е едно светило,

Михаил Казуанкий

Учи в Кишиневската духовна семинария, става свещеник и учител в Болградската гимназия. Става председател на окръжния съд в Болград през годините 1859-1880. Запеча на суми за благотворителни цели, сътрудничя на в „Съветниците“, списание „Духовни книжки“ и „Дунавска зора“ и „Безименованата“ (Дарданелски и долински) на Българско кюлтурно дружество (1875), по-късно Българска академия на науката.

Брат му Андрей Казауанкий учи в Кишиневската духовна семинария (1874-1878 г.), по-късно е свещеник. Другият му брат Николай Казуанкий преподава в Болградската гимназия (1866-1878).

Христофор (Димитър) Заховски родом от Самков, завършва Одеската духовна семинария (1861-1867). Учителства в българските колонии в Тавричска губерния. През 1869 г. се запика в Харковския университет, след което е преселен в Московския – първоначално в юридическия факултет (1870), а след това в Даревския институт за итческия штива в Москва (1871-1875).

Българинът

Петър Василев Васков

учи в Киевската духовна семинария през годините 1869-1873, след което учи през 1874 г. завършва в Одеската духовна академия и постъпва в Медицинския факултет на Киевския университет „Св. Владимир“. По време на славянския преневода български език и история в дванадесетта пансион в Киев (на графиня Лешанова, на Надежда Ив. Полцова и във Фундуковската гимназия). След Освобождението се завръща в България и учителства.

Самковецът **Димитър Николов Кляков** (1840 – 27 декември 1875) роден заедно с Варненския и Преславския митрополит Симеон, по починал първенец на епископ в Одеската духовна семинария, изследовател от ОНД. През 1869 г. завършва и Киевската духовна академия с материалната поддръжка на Южновладимирското благотворително общество. Училищната последиелство в Харков, Комрат, Бесарабия, Самков и Пловдив. Произведен е в чин протодякон на 18.7.1871 г.

Кирил Василев (ок. 1846-?), роден в Бесарабия в централно български смрагити. Първоначално учи в селското училище „Св. св. Кирил и Методий“ в Болград, след това богословие и педагогика в епархийската семинария в Одеса. Произведен е в чин протодякон на 18.7.1871 г. и следва в Новоруския университет. Учителства в българските колонии на Бесарабия през 70-те години на XIX век. Умира през Освобождението.

Създа

Димитър Богичев (ивит.), през 1859 г. постъпва в Одеската духовна семинария, завършва през годините 1871 и следва в Новоруския университет. Учителства в българските колонии на Бесарабия през 70-те години на XIX век. Умира през Освобождението.

което Божията благодат запали в Църквата на българското православие, което в наши дни проследва във въртата благочестивия български народ.

След петгодишния си преставление в свещеническият звание примененовано на училището в Златица. И това беше възможност след благословията и благодаренията на Негово Светешиество Софийския митрополит и Софийския патриарх и Софийския митрополит Максим. Благодарения и на същия Божият и на нашия епархийски архирей – Негово Високосветешиество Ловчанския митрополит Гаварил, и на инициативата на неговия митрополити принаследия енорията ни.

Инициативата ни бе подкрепена и от Дирекцията, Вероизповеданията на църква на проф. Иван Желев. Получихме насърчания и помощи от епархийския митрополит и от камиони на г-новете г-новете Симон Сакско-бурготски.

Министерството на образованието предрише необходимите мерки и разпоредби за приемуването на учебните заведения, които носят името на светица. На 19 ноември 2004 г. педагогическият съвет на главноминистрво приемуването на училището ни от „Отец Паисий“ във Св. Паисий Хилендарски: на 26 ноември 2004 г. Общинският съвет с пълно единодушие гласува за утвърждаването на името на училището.

През 2007 г. се изпълват три годишнина, свързани с меката и дървополът Гаварил и св. Хилендарски: 285 г. от рождението му; 245 г. от написването на „История св. св. Кирил и Методий“ и 45 г. на канонизацията му за светец.

Да ги ознаменуваме като негови достойни наследници! **Борислав БОГДАНОВ,** *учещ по вероучение*

ЮБИЛЕИ

50 години

ДОСТОЙНИ СЛУЖБЕНИ НА ВЯРА И РОД

Този година се навървяват 50 години от завършването на 50-ия юбилейен випуск на Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“.

Юбилейната среща се състои в Банковската сб. обикол „Успение Богородично“ на 16 и 17 септември т.г.

В денята на 1951 г. прекарания празна на Софийската духовна семинария, мозаика тълкувателно пръвмествена от Гейор в Чернявския манастир, 51 борецки младежи от цялата страна – деца на священослужители и обикновени благочестиви

жък и (свещеник). Млади Сп. Млаино от с. Мако Белово, Падаркшико, поеха задначта за организирането и провеждането на юбилейната среща.

Никои се явиха на срещата заедно със семействата си, други – самостоятелно, поради борбосте или други домашни причини, а трети – заедно с децата си. Общо 13 души. Поради бонест или други неотложни ангажменти двете 12 от оценените заедно с родите си можаха да дойдат на юбилейното тържество.

Първата среща на юбилейните стана на 16 септември вечерта. Бях

в манастира), за много и много други трудиности, които всеки ден преабавяе да понасяме.

На другия ден, 17 септември, недела, бе отслужена св. Божествена литургия от архимандрита на манастира Негово Высокопреподобие архимандрит Борис в съслужение със священослужители. На причастията свещеник. Девно Д. Млаино, стар семинарски катар на випуска, каза наизустно словото за св. София и третите ѝ небрствени сщери Вера, Надежда и Любоб.

В края на св. Литургията отци-учениците се обираха с топло поучително слово към бозомолящите в храма, пойдонците на манастира, и поизрива юбилейните.

Трябваше да се отговори на това приветствие и да изразим своята бозоарност за гостопримството на високопреподобията ученици. Души на бозоарност поинесе проф. д-р Иван Денев, юбилей.

След св. Литургията се направи панихида за нашите покойни учители и съученици. Посебва и кратък прием в изумераницията, където опиново бяхме оградени с внимание от страна на високопреподобията ученици.

На обяд в манастирската трапезария (където на църковен език наричаме мазерията) бе сервиран топъл курбан от семейството си. С б. Карамитров, за което сърдечно си бозоарувам.

Обедът беше поинен с сръпствите от Негово Высокопреподобие отци-ученимата архим. Борис. Боз и Майката Божия, на които служих, да му дават здравие, духовна радост и всички по-големи успеси.

След обед, духовно и емоционално оборудани, макар и физически вече пообременени – седемстотодшници, но не бяха като старши – всички се разотидоамо по домовете си.

Следващата среща на петерсестия юбилейен випуск на СДС ще се състои в г. Врлян пред 2008 г. с домлаки свещи. Велазар Пасков Габрилов.

Проф. д-р Иван ДЕНЕВ

Храмът на Бачковския манастир „Св. Успение Богородично“

християнски семейства.

Пет години по ръководството на своите велики учители, те възрасаха физически и духовно, чернеца духовна мъдрост и издражка себе си за достойни служители на вяра и род. От 51 човека, записани в 1 език, успешно завършиха петгодишния курс на семинарията само 37 души. Как мек като прибавим 4 души от предходни курсове, които завършиха заедно с нашата 50-и юбилейен випуск, всички стават 41. Едни неспокрестно след завършването на семинарията поеха своя път в живота, а други продължиха образованието си в духовната академия „Св. Климент Охридски“ (гн. Бозословски факултет).

От тези 41 човека 13 са вече покойници, 16 прима свещенически гн, а другите 25 поеха път на светския живот като професори, администратори, църковни служители и стопански гейди.

Инициативен комитет от двамата души – свещ. Станислав Боршков Карамитров от гр. Пазар-

Църковно-просветна програма на Енорийски център „Покров Богородичен“

ПРОГРАМА ЗА ДЕЦА

Иконопис

Школата е трогодишна и е на деца от 8 до 18 години. Програмата включва запо-

наване с основите на православната вяра, техниката и технологията на иконописта, изработване на икони, витражи и куртли, лепен плесен по иконописе.

Ученическа занималня

Подготвяна на уроците и домашните за седмична ден. Допълнителни занимания по избор: вероучение, английски или руски сави, драма, приложни изкуства, рисунка и музика. Възможност за следобден сън и игра на детска площадка в околностите и защитен двор.

Познат Божия и Го прославя с пение

Учениците занимавани по вероучение и музика, икономически пълтувания, участие в концерти и православни лагери.

ПРОГРАМА ЗА ВЪЗРАСТНИ

Катехизис

Трогодишен курс по вероучение, който разяснява основни понятия на православната вяра, богослужение и етика. Заниманията се провеждат от богоисови студенти с еноиретски свещеници. По време на курса всички има възможност да споделят радостта от вярата си и да задават изпълуващите го въпроси.

Източнo-църковно пение

Трогодишен курс в рамките на който се изучават невините и 8-те гласа, с цел християните да могат да ги прилагат в практиката в богослужението. Програмата включва запознаване с православната литургия и изповядване с литургията практика в Етрополския манастир.

Виблейска курс

Изучаване на Свещеното Писание, запознаване с тълкуванията на светите отци и основните събития от Свещената история. Дискусии на местата на Божество Словно в нашия живот и съвременния свят.

Патрология

Систематичен курс за запознаване с живота, съчиненията и участието на вятаните на свети отци, църковни писатели и учители от 1 век до днес.

Дърворезба

Школата запознава с основните прийоми и особености на църковната дърворезба. Практическата част от програмата включва рисунка на проекти и тълкувано изработване вярно дърво.

Иконопис

Запознаване с каноните, техниката и технологията на иконописта и зографичаване на днес икони. Готвените творби ще бъдат представени на обща изложба. Програмата

Неделя забавка

Съобщенията седмична свеста съветска Литургия за най-малките.

Православни лагери

Целевизни занимания по вероучение, рисунка, музика, драма, изследвателски проекти, психологически пълтувания. Лагерът се провежда по време на ученическите ваканции и е за деца от 7 до 16 години.

Музика за деца

Разучават се класни детски песнички, броечки и игри със съпровод на пиано. Развиват се мелодичен слух, ритмично чувство, памет и емоционалност, обогатяват се детските речници и уменията за общуване. Заниманията са за деца от 6 месеца до 3 години.

съдържа и основен курс по катехизис и богословие на иконата.

Степение

Курсът запознава с четите, задатките и възможностите на стенописата като християнско изкуство. Практическата част на курса включва изиграване на житийни сцени или изображения на свещи върху стени. В програмата е включено и основен курс по катехизис и богословие на иконата.

Фотография

Запознаване с принципите на класическата филмова и цифрова фотография. Програмата включва изучаване на основни жанрове и техники на изпълнение (портрет, пейзаж, репортаж), както и практически упражнения и годишна изложба.

Енорийски хор за източнo-църковно пение

Хорът е под ръководството на свещ. Гергори Янълков. Репетиции – петък от 18 ч.

ИНФОРМАЦИЯ И ЗАПИСВАНЕ ЗА КУРСОВЕТЕ

Енорийски център при храм „Покров Богородичен“ – Вех скорбящих Родовств, адрес: г.г. Д. Давков Зографски № 2 (на южната Родина); тел.: 953 35 23; e-mail: parish_center@abv.bg

